

ΤΑΧ. ΤΕΛΟΣ ΚΑΤΕΒΑΝΘΗ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

1983

ΕΤΟΣ ΛΕ'

— ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 801

Τιμή Φύλλου Δρχ. 10 — Γραφεῖα Κάνιγγος 32 — Ἀθῆναι Τ. 147 Τηλ. 36.28.280

Ἀθῆναι τῇ 10 Ὀκτωβρίου (Π.Η.) 1983

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ Γ.Ο.Χ. ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ

πρὸς τὴν Φιλόχριστον Ἡμῶν Νεότητα

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα.

Καὶ πάλιν ἡ ἐναρξὶς τῶν Κατηχητικῶν σχολείων, τῶν Κυριακῶν Σχολείων, τῶν ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ φέρει τὴν σκέψιν Ἡμῶν πλησίον αὐτῶν, ἵνα ὡς πνευματικὸς αὐτῶν Πατήρ, ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν πνευματικὴν πρόδον αὐτῶν καὶ φιλοστοργῶς προσευχόμενοι ὑπὲρ αὐτῶν, εὐλογῶμεν ταῦτα καὶ ἀπευθύνομεν ἐπικαίρως ὀλίγας πατρικὰς συμβουλὰς, πρὸς ἅπαντα τὸν εὐσεβῆ

μαθητόκοσμον τὸν φοιτοῦντα εἰς παντὸς τύπου Κατηχητικὸν σχολεῖον τῆς ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἀκαينوτομήτου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ νὰ εὐλογῶμεν τὸ Θεάρεστον καὶ ψυχωφελὲς ἔργον τὸ ὁποῖον μετὰ τοσαύτης φιλοτιμίας ἐνζήλου διαθέσεως ἐπιτελοῦν οἱ ἀκούραστοι ἐργάται αὐτῶν, Οἱ ΚΑΤΗΧΗΤΑΙ ΚΑΙ Αἱ ΚΑΤΗΧΗΤΡΙΑΙ ΜΑΣ.

Γνωρίζετε ὅλοι σας, ὅτι ὁ Κύριος μας ἠγάπησεν, ὅσον ΟΥΔΕΙΣ, τὴν νεότητα διὰ τοῦτο καὶ ΕΜ-

ΠΡΑΚΤΩΣ απέδειξεν αὐτὸ κατὰ τὴν τριετῇ σωτηριώδη διδασκαλία Του ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐκεῖνος προέτρεψεν τὸ «ἄφετε τὰ παιδιά ἔρχεσθαι πρὸς με καὶ μὴ κωλύετε αὐτά, τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν». Ὁ Κύριος προέβαλεν ὡς πρότυπον πρὸς μίμῃσιν, **ΤΟ ΠΑΙΔΙ**, δι' ὅσους ἐπιθυμοῦν, δι' ἔργων ἀγαθῶν, νὰ κληρονομήσουν τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν.

ΝΕΟΙ ΚΑΙ ΝΕΑΙ, εἶναι οἱ περισσότεροι θεραπευθέντες παρὰ τοῦ Κυρίου καὶ, νέοι ὑπῆρξαν οἱ περισσότεροι οἵτινες ἀπετέλεσαν τὸ Πνευματικὸν Αὐτοῦ Ἐπιτελεῖον πρὸς διάδοσιν τῶν Αἰωνίων Ἀληθειῶν Του. Καὶ ἀνερχόμενος, φέρων τὸν Σταύρον Αὐτοῦ, τὸν θλιβερὸν δρόμον πρὸς τὸν Γολγοθᾶ, τὰ παιδιά καὶ πάλιν ἐνθυμεῖται διὰ νὰ εἴπῃ εἰς τὰς θρηνούσας μητέρας νὰ μὴ θρηνοῦν δι' Ἐκεῖνον ἀλλὰ διὰ τὰ τέκνα αὐτῶν, ἅτινα τοσοῦτον ἠγάπησεν ὁ Θεάνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς.

Καὶ ἐντελλόμενος τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ «**ΜΑΘΗΤΕΥΣΑΤΕ ΠΑΝΤΑ ΕΘΝΗ**», πρὸ πάντων καὶ κατὰ κύριον λόγον ἐπεθύμει τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν εἰδικὴν διδασκαλία τῶν Ἀληθειῶν Του διὰ τὰ παιδιά. Διὰ

τοῦτο καὶ ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν συνεχίζουσα τὴν πορείαν αὐτῆς ἐν μέσῳ πολλῶν περιπετειῶν καὶ ἀντιξοοτήτων, **ὩΣ ΚΥΡΙΟΝ ΚΑΙ ΚΑΤ' ΕΞΟΧΗΝ ΥΠΕΥΘΥΝΟΝ ΕΡΓΟΝ** ἔχει **ΤΗΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΝ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΙΝ** τοῦ μικροκόσμου ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ οὐχὶ μόνον τὴν «χρυσὴν ἐπίδα τοῦ ἔθνους», ἀλλὰ καὶ τὰ ἱκανὰ στελέχη τῆς αὐριον διὰ τὴν πανταχόθεν βαλλομένην Ἐκκλησίαν μας, εὐελπιστεῖ νὰ καταρτίσῃ.

Διὰ τοῦτο πατρικῶς καὶ θερμῶς παρακαλοῦμεν πᾶσαν κατ' οἶκον ἐκκλησίαν, πᾶσαν οἰκογένειαν ἐκτιμῶσα τὴν ἀνεκτίμητον ἀξίαν τῶν κατηχητικῶν σχολείων διὰ πᾶσα νέαν καρδιά καὶ εὐπλαστον νὰ σπεύσῃ μετὰ ζήλου καὶ ἐνδιαφέροντος νὰ ἐγγράψῃ εἰς τὰ Κατηχητικὰ μας σχολεῖα τὰ τέκνα αὐτῆς, ἐνθα φιλότιμοι καὶ ζηλωταὶ Κατηχηταὶ διδάσκουν· καὶ ὅς εἶναι βέβαιοι ὅτι τὸ μόνον τὸ ὁποῖον θὰ μείνῃ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου, ἐξ' ὅσων καθημερινῶς γνωρίζει θὰ εἶναι **Η ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΚΑΙ Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ**, διὰ τοῦ ὁποῖου καὶ μόνον ἐπέρχεται ἡ ἠθικὴ τελείωσις τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἀγῶνος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.

ΑΓΙΑ ΦΩΤΕΙΝΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ

*Μιμηταὶ μου γίνεσθε καθὼς καγὼ
Χριστοῦ (Α. Κορινθ. ΙΑ. Ι)*

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν «κατηξιώθημεν» νὰ πανηγυρίσωμεν τὸν πολιοῦχον τῆς Συμπρωτευούσης Ἁγίου Μεγαλομάρτυρα Δημήτριον, καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ἀποστράπτουσα μορφή του καταυγάζει τὸ στερῆμα τῆς ἐκκλησίας ὅς δοῦμε μὲ μάτια καθαρὰ καὶ σὲ ἀδρὲς γραμμὲς τι εἶχε ὁ Ἅγιος ποῦ μᾶς καλεῖ νὰ τὸν μιμηθῶμε;

Πρῶτον: Ἦταν περιβόητος, λέγει ὁ Συμεὼν ὁ Μεταφραστὴς κατὰ τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν ἐν Χριστῷ πίστιν!

Τι ἔχουμε νὰ ποῦμε ἐμεῖς ὡς πρὸς τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν ἐν Χριστῷ πίστιν μας; Εἶναι δυνατόν νὰ

πλησιάσωμεν, κατὰ κάποιαν ἔννοιαν τὰ μέτρα Του; Δεύτερον: Ἐτιμᾶτο ἐν Θεσσαλονίκῃ, νέος ὑπάρχων, διὰ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἀγαθότητα τῆς ψυχῆς του!

Ἐκυττάσαμε ἐμεῖς νὰ δοῦμε ἐὰν εὐρισκόμεθα εἰς τὸν δρόμον τῆς ἀρετῆς, ἢ διαγνώσαμε μέσα στὸν ἑαυτὸν μας ἀγαθότητα τῆς ψυχῆς μας;

Ἐὰν ὄχι, τότε πῶς θὰ τιμήσουμε τὸν Ἅγιον μιμούμενοι τὰς ἀρετὰς Του; Διότι κατὰ τὸν Ἅγιον Ἰωάν. Χρυσόστομον «ἡμὴ Ἁγίου, μίμησις αὐτοῦ».

Τρίτον: Ὁμολογία πίστεως ἐνώπιον Μαξιμιανοῦ Γαλερίου τῷ 284-305 μ.Χ. καὶ δεσμὰ καὶ φυλακὴ καὶ ἐλογχίσθη λαβὼν τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου!

Ποῦ ἐμεῖς ἐκάμομεν ὁμολογίαν πίστεως νὰ προσεγγίξῃ, ἔστω καὶ ἐπ' ἐλάχιστον τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγ. Δημητρίου;

ΑΚΡΙΒΕΙΑ....

Ὁ ἐντιμος καὶ εὐσεβὴς λαὸς μας ἀξιώνει, σήμερα παρὰ ποτέ, τὴν ἀπαρασάλευτον καὶ σταθερὰν ἐμμονὴν τῆς Ἠγεσίας του, εἰς τὴν ἀκριβὴ τήρησιν τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν κανόνων ἀνευ παρεκκλίσεων. Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ λεχθὲν ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου ὅτι: τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀποτελοῦν οἱ εὐσεβεῖς ὅσοι καὶ ἐὰν εἶναι.

ΕΝΟΤΗΣ

Πίστις καὶ μετάνοια χρειάζεται γιὰ τὴν ἐνότητα, ποὺ εἶναι ἡ ἀγάπη. Ἡ ἐνότης δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως ἐντὸς τῆς Μιάς Ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας.

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΕΠΑΛΞΕΙΣ

ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΕΠΑΛΞΕΙΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

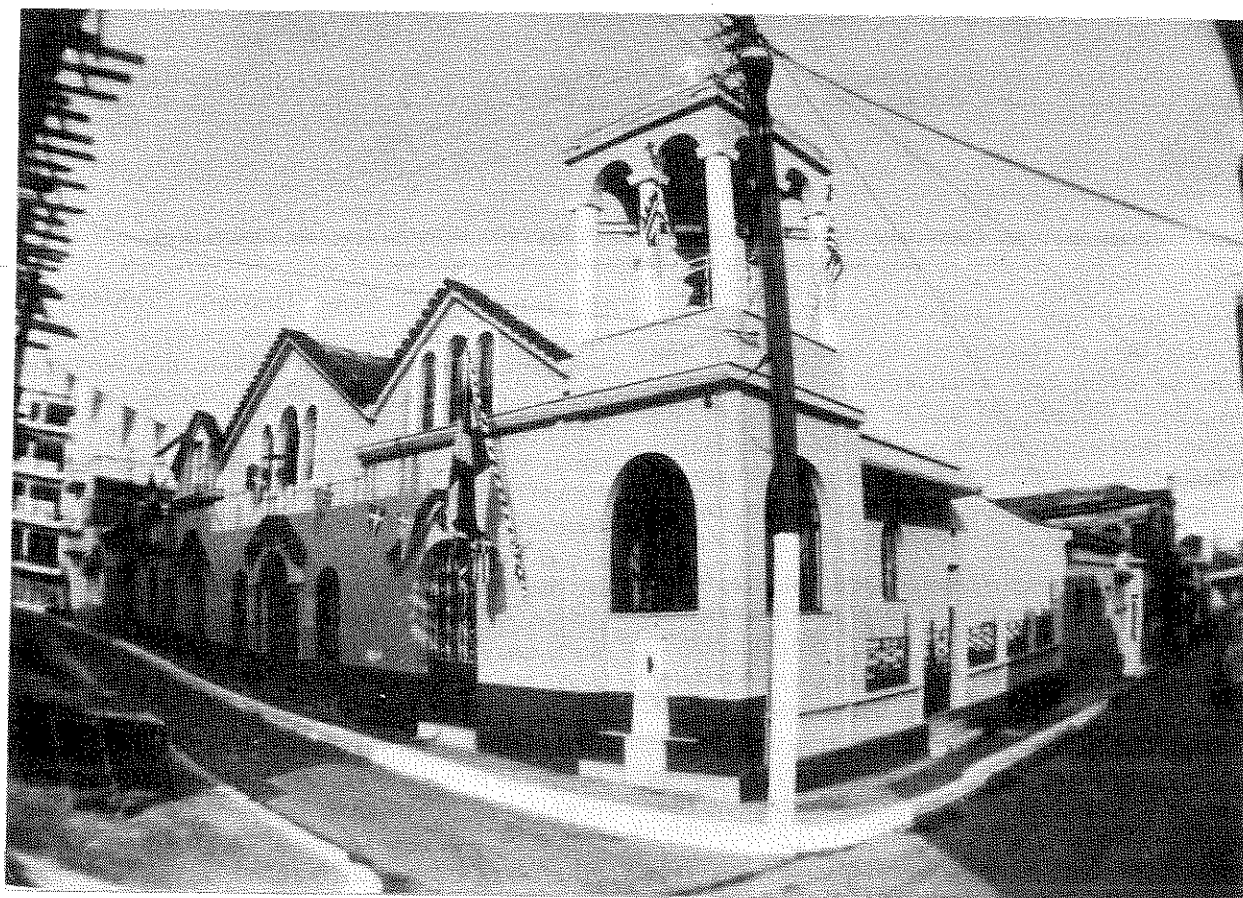
(Ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης μετὰ χαρᾶς ἀναγγέλλομεν ὅτι ἄρχεται ἡ δημοσίευσίς τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Μονῶν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος, με ἀναφορὰν εἰς τὴν ἰδρυσίν αὐτῶν καὶ τὴν ἀνάλογον ἱστορικὴν διαδρομὴν αὐτῶν καθὼς καὶ τὴν προσφορὰν τῶν πρὸς τὸν Ἱερὸν ἡμῶν Ἀγῶνα).

**ΙΕΡΟΣ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΣ ΝΑΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ
(ΚΑΡΑΒΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ)**

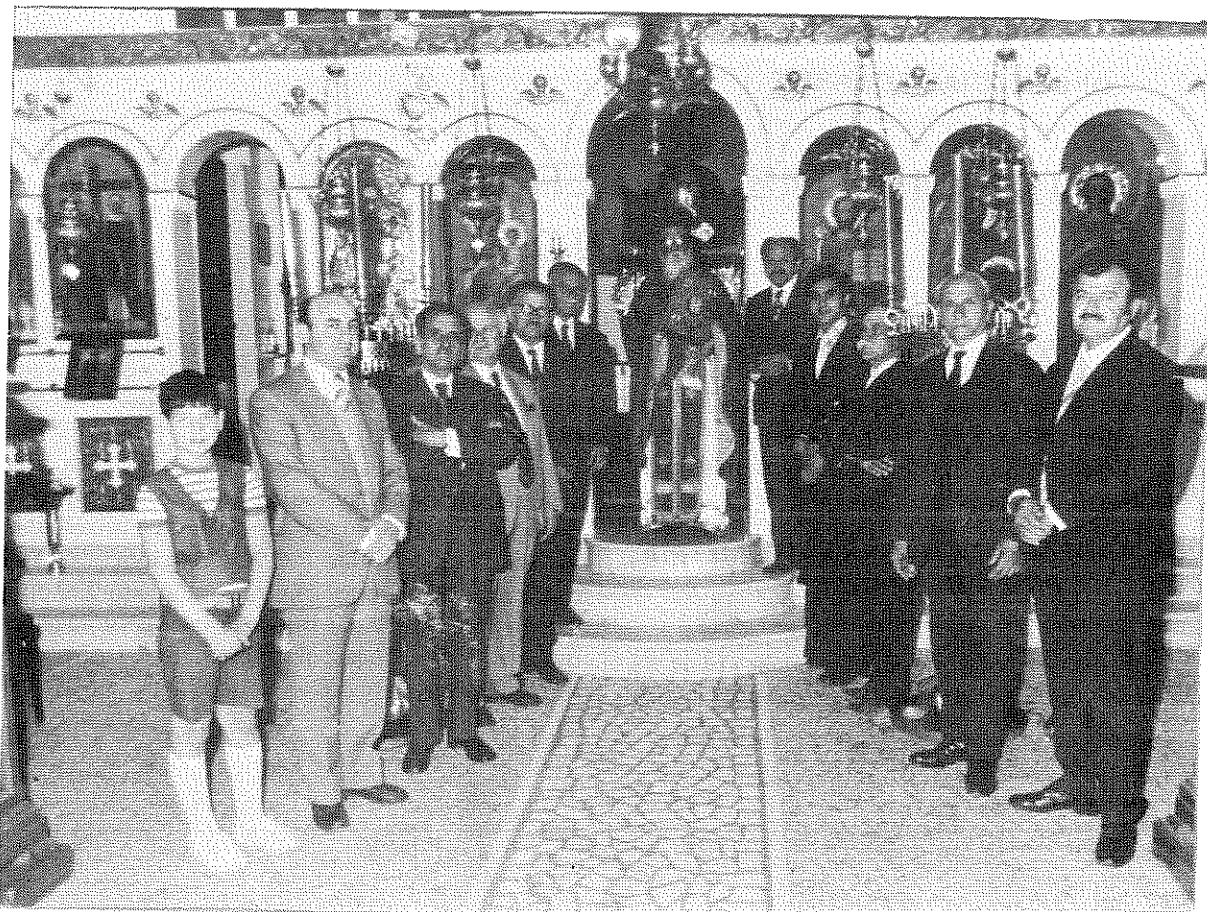
Εἰς τὴν καρδίᾳ τοῦ γραφικοῦ Πειραιῶς καὶ εἰς τὴν συνοικίαν Καραβᾶ ὑψοῦται μεγαλοπρεπῆς ὁ Μη-

τροπολιτικὸς Ναὸς Πειραιῶς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ με μεγαλοπρεπεστάτην παλλαϊκὴν πανήγυριν τὴν 25ην Μαρτίου.

Ὁ Ἱερὸς οὗτος Ναὸς εὐρίσκεται, ὑπὸ πᾶσαν ἔννοιαν, εἰς μεγίστην ἀκμὴν καὶ ἀποτελεῖ τὴν σπονδυλικὴν στήλην -οὕτως εἰπεῖν- τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ.κ. Γερόντιος, ἐν τῷ πατρικῷ αὐτοῦ ἐνδιαφέροντι διὰ τὴν κατ' ἄμφω πρόοδον τῆς Ἱερᾶς αὐτοῦ Μητροπόλεως καὶ εὐρισκόμενος εἰς ἀμεσοτάτην

Εὐαγγελίστρια-Καραβᾶ Πειραιῶς. Ἐξωτερικὸν Ἱεροῦ Ναοῦ.

Ἐσωτερικὸν τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Εὐαγγελιστρίας Καραβᾶ. Ὁ πατὴρ Νικόλαος Καλοσκάμης
πλαisiούμενος παρὰ τῶν Ἐπιτρόπων καὶ Ἱεροφαλτῶν.

ἐπαφὴν μετὰ τοῦ Λογικοῦ Ποιμνίου αὐτοῦ, ἐπιδεικνύει ὄντως ἀνύστακτον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν πρόοδον τοῦ ὡς ἄνω Ἱεροῦ Ναοῦ. Τοῦτο δοθέντος, δέον ὅπως τονισθεῖ ὅτι, καὶ οἱ διοικοῦντες τὰ τοῦ Ἱεροῦ τούτου Ναοῦ εἶναι, **ΑΡΙΣΤΕΙΣ, ΓΝΗΣΙΟΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ** πονοῦντες εἰλικρινῶς καὶ θερμῶς ἐνδιαφερόμενοι ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ αὐτοῦ Ναοῦ.

Καὶ ἐν πρώτοις, ἡ ψυχὴ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Εὐαγγελιστρίας Καραβᾶ εἶναι ὁ ἀκούραστος καὶ ὑποδειγματικὸς ἐφημέριος αὐτοῦ, αἰδεσιμολογιώτατος πρωθιερεὺς πατὴρ Νικόλαος Καλοσκάμης, ὑπόδειγμα εὐσεβείας, ἀρετῆς, φιλαλληλίας καὶ καλωσύνης.

Πάντοτε ὑποτεταγμένος εἰς τὴν Ἥγεσίαν τῆς Ἐκκλησίας, ἀπέδειξεν τοῦτο εἰς δυσχειμέρους ἐποχὰς τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος, διότι «ὑπεράνω υἱῶν, συγγενῶν καὶ ἀδελφῶν, ἔθετο τὸ νόημα τῆς ἐνότητος τῶν ὑγειῶν δυνάμεων τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος καὶ τὴν **ΑΦΟΣΙΩΣΙΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΗΓΕΣΙΑΝ ΑΥΤΗΣ**, κατὰ

τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ Παύλου, Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπέικετε αὐτοῖς». Εἰς δὲ τὸ ποιμαντικὸν τοῦ ἔργου ἔχει ἀξιους συνεργάτας καὶ ὅλως προθύμους τὸν πρωτοψάλτην τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, καὶ παλαιὸν ἐνθερμον ἀγωνιστὴν, Ν. Κουκουλάκη καὶ τοὺς γενναίους καὶ προθύμους παλαιούς ἀγωνιστὰς ἐπιτρόπους κ.κ. Χρονᾶ, Δ. Ζυγούρης, Μ. Φαμέλης, Παν. Στεφανῆς, Σ. Καλαϊτζίδης, Γ. Λεοντιάδης, Β. Τσαλκιτζῆς, Χ. Χαλβατζῆς, Ν. Ἀδαμάκης οἵτινες δὲν φείδονται κόπων καὶ θυσιῶν διὰ πᾶν ἔργον καλὸν καὶ ἄξιον διὰ νὰ προβάλουν τὸν τε ἱερὸν αὐτῶν Ναὸν καὶ τὸν Ἱερὸν ἡμῶν Ἀγῶνα. Εἶναι δὲ ἐκ τῶν ἱερῶν Ναῶν, οἵτινες -ὅσον ὀλίγοι- συμβάλλουν, εἰς τὴν παντὶ τρόπῳ καὶ σθένει ἐνίσχυσιν τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

Ὁ δὲ πατὴρ Νικόλαος ὑποδειγματικὸς οἰκογενειάρχης με ἀρίστην καὶ ὑποδειγματικὴν κατ' οἶκον ἐκκλησίαν καὶ τέκνα κατέχοντα ἀξιοζηλεύτους ἐπιστημονικὰς θέσεις ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἔχει νὰ ἐπιδείξη ἀξιωματικὴν φιланθρωπικὴν δραστηριότητα.

Διότι εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου

αὐτοῦ κ.κ. Γερωντίου καὶ τῇ πρόφρονι συνεγασίᾳ τῶν ἐκλεκτῶν συνεργατῶν του καὶ μὲ γνώμονα τὸ τοῦ Κυρίου, «μὴ γνῶτω ἡ ἀριστερὰ τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ», ἐπικουφίζουν οἰκονομικῶς, ὑλικῶς καὶ ἠθικῶς πολ-
λὰς πασχούσας οἰκογενείας. Ἡ δὲ ὅλη εἰκόνα

ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς τοῦ λίαν ἐπιμελημένου Ἱεροῦ Ναοῦ Εὐαγγελιστρίας, τρανότατα ἀπο-
δεικνύει ὅτι «Ζεῖ Κύριος ὁ Θεὸς εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν». Διὰ τοῦτο ἀξίζει αὐτοῖς πᾶς ἐπαινος.

Θ. Μ.

*«Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς πλανᾷ, πολλοὶ γὰρ
ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες
ἐγὼ εἰμί, καὶ πολλοὺς πλανήσουσι»
(Ματ. ΙΓ' ΣΤ')*

Αἱ αἱρέσεις εἶναι τὰ ζιζάνια τὰ ὁποῖα προείπεν εἰς ἡμᾶς ὁ Κύριος, ὅτι θὰ σπαροῦν ὕστερον εἰς τὸν ἀγρὸν του, παρὰ τοῦ ἐχθροῦ Αὐτοῦ καὶ ἡμῶν Διαβόλου, ἐπάνω ἢ πλησίον εἰς τὸν σῖτον διὰ νὰ φθείρουν αὐτόν.

Καὶ ὁ μὲν Κύριος, καλὸν σπóρον ἔσπειρεν εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων, ὁ δὲ Διάβολος σαπρόν, ὡς βάσκανος ὅπου εἶναι καὶ ἀνθρωποκτόνος, ἵνα μὴ καρποφορήσῃ ὁ σῖτος εἰς ἑκατὸν ἢ ἐξήκοντα, ἢ τριάκοντα, καὶ σωθῶμεν, ἀλλὰ νὰ μεταστραφῇ ὁ σῖτος εἰς ἀχρήστα ζιζάνια, ὧν τὸ τέλος εἶναι ἡ καῦσις εἰς τὸ πῦρ.

Ὁ σπόρος λοιπὸν τοῦ Διαβόλου, δὲν εἶναι ἄλλος, ἀπὸ τοὺς λεγομένους αἰρετικούς, ὧν ὁ σκοπὸς ὁ αὐτός, μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῶν Διαβόλου, ἢ νόθευσις τῆς ὀρθῆς διδασκαλίας, ἢ ἐξηπάτησις τῶν Χριστιανῶν, ἢ κατακερμάτησις τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας εἰς πολλὰς αἱρέσεις, ἢ ὑποκρίσις, τὸ ψεῦδος, ἢ ἀπάτη, τὸ πλαστὸν Χριστιανικὸν σχῆμα, ἢ ψευδὴς χρηστολογία, καὶ πολλὰ ὅμοια τούτων, καρπὸς τοῦ πονηροῦ πνεύματος, οὗ πληροῦνται. Πότε ὅμως ὁ Διάβολος ἔσπειρεν τὰ ζιζάνια, δηλαδὴ τοὺς αἰρετικούς; Πότε; «Ἐν τῷ καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους» (Ματ. ΙΓ' ΚΕ'), δηλαδὴ ὅταν οἱ ἄνθρωποι ἀδιαφοροῦν, διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως, ὅταν κοιμῶνται τὸν βαθὺν ὕπνον τῆς ἀδιαφορίας.

Ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὕπνου λοιπὸν ὁ Διάβολος, λαβὼν εὐκαιρίαν, ἔσπειρεν τὰ ζιζάνιά του, δηλαδὴ τὰς αἱρέσεις του, μέσα, ἢ πλησίον, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τὰς ἐκάλυπεν τόσον ὁμορφα, τόσον ὁμοίως, καὶ τοὺς ἔδωκεν σχῆμα καὶ ὄνομα Ἐκκλησίας, ὥστε παρ' ὀλίγον, νὰ πλανῶνται καὶ οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ.

Ἐνῷ ὁ Χριστὸς ἀρκεῖται εἰς μίαν Ἐκκλησίαν, ὁ Διάβολος οὐδὲ μὲ τὰς πολλὰς ψευδοεκκλησίας δὲν ἀρκεῖται, ἀλλὰ συνεχῶς τὰς αὐξάνει καὶ τὰς πληθύνει, ἀχόρταγος ὡς ἄλλος Ἄδης.

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, εἶναι Παρθένος, αἱ αἱρέσεις εἶναι πόρνοι καὶ ὁ Διάβολος πορνοβοσκός. Τὶς πορνοβοσκὸς δὲν προτιμᾷ μίαν παρθένον, παρὰ ἑκατὸν πόρνους; Ἀληθῶς οὐδεὶς. Οὕτω λοιπὸν καὶ ὁ Διάβολος, ἔχει μύχιον πόθον, πῶς νὰ χειρώσῃ τὴν Παρθένον Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ἀπαρεσκόμενος εἰς τὰς πολλὰς του πόρνους τὰς αἱρέσεις.

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι νενυμφευμένη μὲ τὸν Νυμφίον τῆς τὸν Χριστόν, ὁ Διάβολος ὡς μόλυσμα, τὰ πάντα μετέρχεται ἵνα μολύνει αὐτήν, ὅμως ἰδέτε τί τοῦ ἐπιφυλάσσει ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Χριστός. «Ὁ εἰσελθὼν πρὸς γυναῖκα ὕπανδρον, οὐκ ἁθωθήσεται, οὐδὲ πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῆς, οὐ θαυμαστὸν ἔαν ἀλῶ τις κλέπτων, κλέπτει γὰρ ἵνα ἐμπλήσῃ τὴν ψυχὴν πεινῶν, ἔαν δὲ ἀλῶ, ἀποτίσει ἐπταπλάσια καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ δοῦς ρύσεται ἑαυτόν. Ὁ δὲ μοιχὸς δι' ἐνδειαν φρενῶν, ἀπώλειαν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ περιποιεῖται, ὀδύνας τε καὶ ἀτιμίας ὑποφέρει, τὸ δὲ ὄνειδος αὐτοῦ οὐκ ἐξαλειφθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. Μεστὸς γὰρ ζήλου θυμὸς ἀνδρὸς αὐτῆς, οὐ φείσεται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, οὐκ ἀνταλλάξεταί οὐδενὸς λύτρου τὴν ἐχθραν, οὐ δὲ μὴ διαλυθῇ πολλῶν δώρων» (Παρ. ΣΤ' ΛΑ').

Μεστὸς δηλαδὴ γεμᾶτος ὁ θυμὸς τοῦ Χριστοῦ, κατὰ τοῦ Διαβόλου τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, καὶ δὲν θὰ τὸν λυπηθῇ, καὶ δὲν διαλύεται ἡ ἐχθρα ἐναντίον του οὐδὲ ἐξαγοράζεται, μὲ οὐδέν.

Τὸ ζιζάνιον τοῦ σίτου, εἶναι ἡ λεγομένη ἥρα, τὰ ζιζάνια τοῦ Διαβόλου, εἶναι αἱ αἱρέσεις, εἶναι ὅμοιοι σχεδὸν μὲ τὸν χόρτον τοῦ σίτου, μὴ διακρινόμενος ὑπὸ οἰουδήποτε, ὅσον καὶ ἔαν θελήσῃ τοῦτο, ἀλλὰ ὑπὸ τοῦ ἔχοντος πείραν καὶ ἐπιστήμην, οὕτω καὶ τὰ ζιζάνια τοῦ Διαβόλου, ἐφ' ὅσον χρόνον βλαστάνουν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, καὶ δὲν ἦλθεν ὁ θερισμὸς, εἶναι σχεδὸν ὅμοιοι μὲ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, καὶ δὲν δύναται ὁ τυχὼν, νὰ τὰς διακρίνει, ἀλλ' ὁ ἔχων διάκρισιν εἰς τὴν τέχνην ταύτην.

Ὅταν λοιπὸν ἔλθῃ ὁ καιρὸς τοῦ θερισμοῦ, καὶ ὠριμάσουν τὰ ζιζάνια τοῦ σίτου, τότε τὰ γνωρίζει οἰοσδήποτε ὅτι δὲν εἶναι σῖτος, ἀλλὰ ζιζάνια, δηλαδὴ ἥρα, καὶ οἱ θερισταὶ τὰ χωρίζουν ἀπὸ τὸν σῖτον τὸν καλόν, καὶ τὰ κατακαίουν, ἵνα μὴ μένῃ τὸ ἄτιμον

αυτό σπέρμα, καὶ μολύνει καὶ πάλιν τὸν καλὸν σπόρον τοῦ σίτου.

Οὕτω καὶ τὰ ζιζάνια αἱ αἱρέσεις, τὸ ὅμοιον τέλος ἔχουσι, κατὰ τὸν ἀψευδῆ λόγον τοῦ Κυρίου, τὸν λέγοντα: «Καὶ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θερισμοῦ, ἐρῶ τοῖς θερισταῖς, συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς δέσμας, εἰς τὸ κατακαῦσαι αὐτά, τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου». (Ματ. ΙΓ' Α').

Ἐνα ἀπὸ τὰ πολλὰ διακριτικὰ σημεῖα τῶν αἱρέσεων, εἶναι ἡ ἀπομίμησης, δηλαδὴ ἀπομιμοῦνται αἱ αἱρέσεις, πάντα τὰ τῆς Ἐκκλησίας, λαμβάνουν σχῆμα ψευδὲς καὶ ἐπίπλαστον, πρὸς εξαπάτησιν τῶν Χριστιανῶν βέβαια, διότι περὶ ἄλλων, οὐδὲν μέλλει αὐτούς, καὶ ὅλη ἡ σπουδὴ αὐτῶν συνίσταται, εἰς τὴν ἀπώλειαν τῶν Χριστιανῶν, παντὶ τρόπῳ. Ἀπομιμοῦνται λοιπὸν οἱ αἱρετικοὶ καὶ λαμβάνουν σχῆμα Χριστιανῶν ἔσωθεν, ἔσωθεν ὄντες ἐργαστήρια ἀσεβείας.

Ἐὰν δὲν σχηματισθοῦν ὡς Χριστιανοί, ποῖον δύνανται νὰ ἐξηπατήσουν; Οὐδένα βέβαια. Ἐὰν εἰπουν εἴμεθα αἱρετικοί, ποῖος θὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ; Ἀληθῶς οὐδεὶς. Τί λοιπὸν εἶναι ἡ ἀπομίμησης καὶ τί τὸ σχῆμα; Εἶναι ψεῦδος, εἶναι δόλος, εἶναι ἀπάτη, εἶναι πλάνη, εἶναι ὑποκρισία. Ἰδοὺ λοιπὸν ἡ ὑπόστασις τῶν αἱρετικῶν, ἀπάτη καὶ φαντασία μὴ δυνάμενοι νὰ σταθοῦν παραθεμένων τῶν ὄντων Χριστιανῶν, πρὸς αὐτούς, καθὼς δὲν δύναται νὰ σταθῇ τὸ σκότος, παρόντος τοῦ φωτός.

Ὅτι πολλοὺς πλανοῦν ἐκ τῶν Χριστιανῶν, μάρτυς ὁ Κύριος προλέγων εἰς ἡμᾶς ταῦτα: «Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνοματί μου λέγοντες, ἐγὼ εἰμὶ ὁ Χριστός, καὶ πολλοὺς πλανήσουσι». (Ματ. ΚΔ' Ε'), πλανοῦν λοιπὸν πολλοὺς ἄλλ' ὄχι ὅλους, ἀλλὰ τοὺς καθεύδοντας τὸν ὕπνον τῆς ἀδιαφορίας, τοὺς νομίζοντας τὰ πάντα κοινά, μὴ ποιοῦντες διάκρισιν καθαρῶν καὶ βεβήλων, πλανοῦν τοὺς ἐκκλίνοντας εἰς πᾶσαν θρησκείαν ἀδιαφόρως, πλανοῦν τοὺς κύνας τοὺς ἐνεοὺς, τοὺς μὴ δυναμένους ὑλακτεῖν, τοὺς βαρεῖς λύκους.

Δὲν δύνανται ὁμῶς νὰ πλανήσουν τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Θεοῦ, δὲν δύνανται νὰ πλανήσουν τοὺς κατεργάζοντας μετὰ φόβου τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν αὐτῶν, δὲν δύνανται νὰ πλανήσουν τοὺς ἔχοντας τὰ αἰσθητήρια τῆς διακρίσεως γεγυμνασμένα, κατὰ τὴν λέγουσαν Γραφήν: «Οὓς μὲν γὰρ ρήματα διακρίνει, λάρυγξ δέ, σῖτα γεύεται» (Ἰωβ. ΙΒ' ΙΑ'), δηλαδή, τοὺς λόγους τὸ αὐτὶ τοὺς διακρίνει, καὶ τὰ φαγητὰ ὁ λάρυγξ. Οὕτω λοιπὸν καὶ τὰ καμῶματα τῶν αἱρετικῶν, δὲν δύνανται νὰ πλανήσουν, τοὺς διακριτικούς περὶ τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν.

Πάντες λοιπὸν οἱ ἀκάθαρτοι αἱρετικοί, διὰ τῆς ἀπομιμήσεως καὶ τῆς ἀπάτης, σφετερίζονται πάντα τὰ τῶν Χριστιανῶν, μὴ δυνάμενοι νὰ ἔχουν τὸ πρᾶγμα, ἔχουν τὸ πλᾶσμα, καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ ἔχουν τὴν οὐσίαν, ἔχουν τὴν φαντασίαν, κατὰ μὲν τὸ πρόσωπον ἅγιοι, κατὰ δὲ τὴν γνώμην ἄγριοι.

Προσηφάλησεν ἡμᾶς ὁ Κύριος εἰπὼν περὶ τῶν αἱρετικῶν λύκων ταῦτα: «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων, ἔσωθεν δὲ εἰσὶ λύκοι ἄρπαγες». (Ματ. Ζ' ΙΕ'). Πρὶν λοιπὸν φανῶσι οἱ αἱρετικοὶ μᾶς προεῖπεν ὁ Κύριος, ἵνα ὅταν ἔλθωσιν, νὰ μὴ ἀπατηθῶμεν ὑπ' αὐτῶν. Ἀλλὰ τίς ἐξ ἡμῶν προσέχει εἰς τοὺς λόγους του; Τοῦτος εἶναι ὁ ὕπνος ὅπου ὑπνώττομεν θανάσιμῳς καὶ ὁ Διάβολος σπεῖρει τὰς κατηραμένας αἱρέσεις ἐλευθέρως. Καὶ πότε θὰ ἔλθουν, ποῖοι, καὶ πότε, καὶ μὲ ποῖον σχῆμα θὰ ἔλθουν, καὶ πῶς δυνάμεθα νὰ τοὺς γνωρίσωμεν, τὰ πάντα μᾶς προεῖπεν ὁ Κύριος ἄλλ' ἡμεῖς διατελοῦμεν ἅπαντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μας, ὡς ὄνοι χασμῶμενοι.

Μᾶς εἶπεν ὁ Κύριος «Προσέχετε», ἀλλὰ ποῦ εἶναι ἡ προσοχή μας; Ἡ προσοχή μας εἶναι εἰς τὰ περιττὰ καὶ ἄχρηστα, καὶ εἰς ταῦτα ὡς ἀναγκαῖα σπουδάζομεν. Ἀτυχῶς ἔχομεν τὰ ὠτα πεφραγμένα καὶ τὴν καρδίαν πεπωρωμένην. Ἄς ἀνανήψωμεν λοιπὸν τὸν ὑπόλοιπον χρόνον, ἵνα μὴ ἀφυλάκτως ἐμπέσωμεν εἰς τὰς κατηραμένας αἱρέσεις, αἱ ὁποῖαι ἔχουν φωνὴν Χριστιανῶν καὶ γνώμην λύκων ἄρπακτόρων. Διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ διακρίνωμεν τοὺς δολίους ἐργάτας, τοὺς μαθητὰς τοῦ Διαβόλου, τοὺς ἐν τῇ δορᾷ τοῦ προβάτου τὸν λύκον κρύπτοντες, ἔχομεν ἀνάγκην, πρῶτον τῆς Θείας Χάριτος, καὶ δευτέρον καθαρᾶς καὶ ἀγρύπνου διανοίας, δηλαδὴ διακρίσεως, τὴν ὁποῖαν ὁ Ἅγιος Κύριλλος ὀνομάζει «Βλέποντας ὀφθαλμοῦς».

Ἡ Θεία Χάρις πρὸς διάκρισιν εὐσεβείας καὶ δυσσεβείας, Ὁρθοδοξίας καὶ κακοδοξίας, δίδεται παντὶ τῷ αἰτοῦντι, κατὰ τὸν ἀληθῆ λόγον τοῦ Κυρίου τὸν λέγοντα: «Πᾶς ὁ αἰτῶν λαμβάνει καὶ ὁ ζητῶν εὐρίσκει καὶ τῷ κρούοντι ἀνοίγησεται» (Ματθ. Ζ' Η'), καὶ οὐδεὶς ἀπιστεῖ περὶ αὐτοῦ. Ἡ καὶ νηφάλιος διάνοια κτᾶται μετὰ πολλοῦ κόπου καὶ χρόνου, κτᾶται καὶ συμπορεύεται εἰς τὸν ἔχοντα ὀρθὸν βίον, ἀνευ πάσης ἀντιλογίας.

Βλέποντες ὀφθαλμοί, δὲν εἶναι ἄλλοι ἀπὸ τὴν διάκρισιν, ἡ ὁποία εἶναι πρώτη πασῶν τῶν ἀρετῶν. Βλέποντες ὀφθαλμοὶ εἶναι οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς χυχῆς, οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ διακρίνουν τὸν λύκον ἀπὸ τὸν Ποιμένα, τὸ ζιζάνιον ἀπὸ τὸν σῖτον, τὸ σκότος ἀπὸ τὸ φῶς, τὸ ψεῦδος τὴν ἀλήθειαν.

Αυτοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐννοεῖ ὁ Δαυὶδ λέγων: «Φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς Θάνατον» (Ψαλμ. 118), καὶ Κύριος ὀνομάζει λύχνον τοῦ σώματος, ἐπειδὴ φωτίζει τὴν ψυχὴν, καὶ προφυλάττει αὐτὴν ἀπὸ τοῦ θανάσιμον σκότος τῆς ἀσεβείας καὶ τοῦ θανάτου: «Ὁ λύχνος τοῦ σώματος ἐστὶν ὁ ὀφθαλμός, ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἀπλοῦς, ἡ ὁλον τὸ σῶμα σου φωτεινόν, ἐστὶ, ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρὸς ᾖ, ὁλον τὸ σῶμα σου σκοτεινόν ἐστὶ, εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστὶ, τὸ σκότος πόσον;» (Ματ. ΣΤ' ΚΒ').

Ἄς δεηθῶμεν λοιπὸν τοῦ Θεοῦ, ἵνα μᾶς δώσει πνεῦμα διακρίσεως, ἵνα μὴ ἐξ ἀγνοίας φάγωμεν τὸ ζιζάνιον ὡς σίτον καὶ βλαβῶμεν, νὰ προσλάβωμεν τὸν λύκον ὡς ποιμένα καὶ ὑπ' αὐτοῦ καταφαγωθῶμεν, καὶ ἵνα μὴ ἐκλάβωμεν τὸν Διάβολον ὡς Ἀγγελον τοῦ φωτός καὶ ὑπ' αὐτοῦ καταποθῶμεν, διότι ἡ ζημία αὕτη δὲν εἶναι ὑλική καὶ πρόσκαιρος, ἀλλὰ ψυχική καὶ αἰώνιος.

Ἡ ἀσκησις τῆς Θεοσεβείας, ἐκ τῶν δύο τούτων συνίσταται, ἐξ εὐσεβῶν δογμάτων καὶ πράξεων ἀγαθῶν, μόνον οὕτω ἡ Θεοσεβεία παντὸς ἀνθρώπου εἶναι δεκτὴ παρὰ τοῦ Θεοῦ. Ὅστις δι' ἰδίων λογισμῶν διευθύνει τὴν Θεοσεβείαν του, καὶ οὐχὶ κατὰ τὸ βούλημα τῆς διδασκαλίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Οὗτος λίαν καὶ πάρα πολὺ πλανᾶται. Τὰ εὐσεβῆ δόγματα εἶναι, ὅσα αἱ ἐπτὰ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἐδογματίσαν. Ἀγαθαὶ πράξεις εἶναι, ὅσαι ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν ἐποιήθησαν.

Ἡ σωτηρία μας λοιπὸν κρέμαται ἐκ τοῦ ὀρθοῦ βίου καὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως, καθὼς καὶ ἡ Γραφή λέγει: «Πίστις, ἐὰν μὴ ἔργα ἔχη, νεκρὰ ἐστὶ καθ' ἑαυτήν» (Ἰακ. Β' 17), καὶ οὐχὶ ἐκ τοῦ ψιλοῦ ὀνόματος. Διότι δὲν θὰ μᾶς σώσῃ τὸ Χριστιανικὸν ὄνομα, ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχεν, ἀλλ' ἡ ὀρθὴ πίστις, μετὰ τοῦ ὀρθοῦ βίου, καὶ δὲν εἶναι πλήθος τὸ σωζόμενον, ἀλλ' οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ. Γένοιτο δὲ καὶ ἡμεῖς νὰ εἴμεθα ἐν τοῖς ὀλίγοις τοῖς σωζόμενοις.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Τὸ Γενικὸν ταμεῖον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, προκηρύσσει δημόσιον πλειοδοτικὸν διαγωνισμόν, δι' ἐνσφαγίστων προσφορῶν. Διὰ τὴν πώλησιν ἐνὸς διαμερίσματος 73 τετραγωνικῶν μέτρων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ὀλγας 4-6, Δάφνη.

Γίνονται δεκταὶ προσφοραὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Σωματείου ὁδὸς Κάνιγγος 32 μέχρι τῆς 14ης Δεκεμβρίου 1983 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 12ην μεσημβρινὴν ὅτε θὰ γίνῃ ἡ ἀποσφράγισις τῶν προσφορῶν, ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς. Τελικὴ ἔγκρισις τοῦ

Διαγωνισμοῦ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Πληροφορίαι καθ' ἐκάστην 8-13 τηλ. 3628.280.

Ὁ Πρόεδρος
ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ

Σημ: Τὸ ἀνωτέρω ἀκίνητον πωλεῖται διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ναοῦ τῶς Ἁγίων Ἀποστόλων Δάφνης, κατὰ τὴν ρητὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἀποβιωσάσης δωρητρίας Γκούφα.

ΑΝΑΚΟΙΝΟΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ τῶν πιστῶν, ὅτι διὰ οἰκονομικὰ ζητήματα τρεχούσης φύσεως ἀφορῶντα, τοὺς διαχειριστὰς χρηματικοῦ καὶ ὑλικοῦ, ἤτοι δοσοληψίας τούτων πρὸς τοὺς ὑπευθύνους ὑπόλοιπα Λ/σμοῦ ἐκδόσις ἀποδείξεων εἰσπράξεως κ.λ.π., ἀπευθύνονται πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Σύμβουλον—Ἐλεγκτὴν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας κ. Θεόδωρον Μαριόλην, ἐν τοῖς Γραφείοις ἡμῶν, Κάνιγγος 32. Τηλ. 36.28.280.

(Ἐκ τῶν Γραφείων)

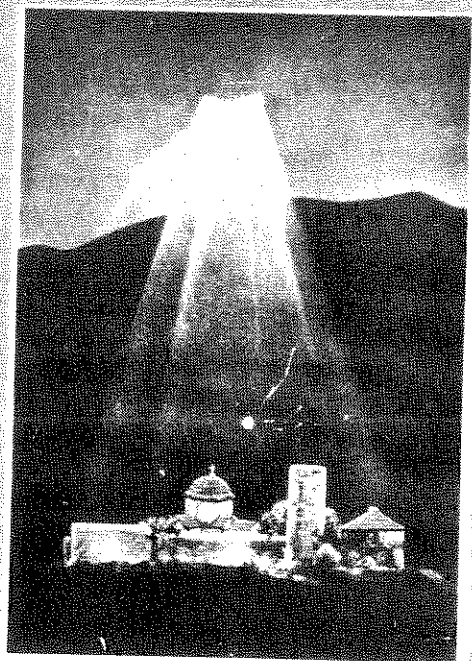
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὰ ἐγκόλπια ἡμερολόγια καὶ οἱ ἡμεροδείκται τοῖχου τοῦ ἔτους 1984, ἐκτυποῦνται μὲ πλουσίαν καὶ ἐκλεκτὴν ὕλην. Παρακαλοῦνται οἱ ἐφημέριοι καὶ οἱ ἐπίτροποι τῶν ἱερῶν Ναῶν, ὡς καὶ οἱ οἰοιδήποτε ιδιώται, ὅπως ἐγκαίρως παραγγείλῃσι τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀναγκασιούτων αὐτοῖς ἡμεροδεικτῶν.

Αἱ τιμαὶ εἶναι αἱ αὐταὶ εἰς τοῦ 1983 ἦτοι:
Ἡμερολόγιον τσέπης Δρχ. 20
Ἡμερολόγιον τοίχου Δρχ. 50

(ἐκ τῶν Γραφείων)

ΘΕΟΘΕΝ ΒΕΒΑΙΩΣΙΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩ-
ΤΙΣΣΗΣ ΗΛΙΟΥΠΟΛΕΩΣ

Μετά πάσης τάξεως και κατανύξεως ἐτελέσθη ἡ πανήγυρις τῆς ἱερᾶς Μονῆς Μυρτιδιωτίσσης Ἡλιούπολεως, ἐνθα εἶναι ἀποθησαυρισμένη περίπυστος ἱστορική εἰκὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς ἐπιλεγόμενης Μυρτιδιωτίσσης (ἐνεκα τοῦ ἐν Κυθήροις θαύματος αὐτῆς κατὰ τὴν 24ην Σεπτεμβρίου). Εἰς τὸν περικαλλέστατον νεόδμητον ἱερὸν Ναὸν τῆς Μονῆς συνέρρευσαν πλήθη εὐσεβῶν προσκυνητῶν, ἐνῷ τῆς Θείας πανηγυρικῆς ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας προέστη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν Κύριος Κύριος Αὐξέντιος πλαισιούμενος ὑπὸ πολλῶν ἀρχιμανδριτῶν καὶ πρωτοπρεσβυτέρων, ἐνῇ ἥτε Ἡγουμένη Γερόντισσα Μαγδαληνὴ καὶ ἡ Συνοδεία αὐτῆς μετὰ τοῦ ζηλωτοῦ ἐφημερίου τῆς Μονῆς Πατρὸς Γεωργίου Σφακιανάκη κατέβαλον πᾶσαν φιλότιμον προσπάθειαν πρὸς περιποίησιν τῶν προσκυνητῶν, οἵτινες μέχρι βαθείας νυκτὸς καὶ τὴν ἐπομένην προσήρχοντο διὰ νὰ προσκυνήσουν τὴν Χάριν Της.

Ἀξίζει ἐπ' ἀληθεία, μία μετάβασις εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν διὰ νὰ ἀποθαυμάσῃ τις τὸ συντελεσθὲν ἀνακαινιστικὸν ἔργον εἰς τὴν Ἱερὰν ταύτην Μονήν

τῆς Ἡλιούπολεως οὐσῆς ἀληθοῦς ἐπάλλξεως τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς τὸ ἀκράϊον σημεῖον τῆς πολυταράχου μεγαλοπρωτευούσης, πρὸς ἀντίκρουσιν τῶν ἐπιθέσεων τῶν διαφόρων αἱρέσεων - ἄνω τῶν πεντήκοντα-δύο- αἵτινες λυμαίνονται τὰς Ἀθήνας ὑποῦλως καὶ διαβρωτικῶς.

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ὁ Γραφικὸς Ἀρχιεπισκοπικὸς Ναὸς τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐντὸς τοῦ περιβάλου τῆς ὁμωνύμου Ἱερᾶς Μονῆς ἐώρτασεν καὶ ἐφέτος μετὰ πολλῆς τῆς σεμνότητος καὶ ἀπερίττου μεγαλοπρεπείας.

Τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν, τοῦτε Μεγάλου Ἐσπερινοῦ καὶ τῆς πανηγυρικῆς ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας, προέστη ὁ καὶ πνευματικὸς Πατὴρ τῆς Μονῆς, Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ.κ. Αὐξέντιος πλαισιούμενος ὑπὸ τοῦ Ἱερατείου τῆς περιφερείας αὐτοῦ καὶ -λόγῳ τῆς Κυριακῆς ἀργίας- πλήθους εὐσεβῶν πιστῶν καὶ φίλων τοῦ συντελουμένου αὐτόθι ἀξιολόγου παιδαγωγικοῦ ἔργου παρὰ τῶν Ὀσιολ. μοναχῶν ἀδελφῶν, μὲ ἐπὶ κεφαλῇ τὴν ἄσκον καθηγούμενη καὶ λογία μοναχὴν Γερόντισσα Ξένη.

Ἔως βαθείας νυκτὸς προσήλθον πολλοὶ πιστοὶ διὰ νὰ προσκυνήσουν καὶ λάβουν τὴν εὐλογίαν τοῦ Μακαριωτάτου καὶ διὰ νὰ ἀποθαυμάσουν τὸ ἔργον τῶν ἀδελφῶν τὸ ὁποῖον θεαρέστως, εἰς τε παιδαγωγικὴν διδασκαλίαν, Ἀγιογραφίαν καὶ χρυσοκέντητον ἐργασίαν παρ' εἰδικῶς ἐκπαιδευθείσης ἀδελφῆς. Ἀξίζουν ὄντως θερμὰ συγχαρητήρια εἰς τὴν Ὀσιολογιωτάτην Καθηγουμένην καὶ τὰς ἰσαξίας αὐτῆς ἀδελφὰς τῆς Μονῆς διὰ τὸ συντελούμενον λίαν καρποφόρον καὶ πολυσχιδὲς πνευματικὸν αὐτῶν ἔργον.

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΡΘΕΝΩΝ ΒΟΤΑΝΙΚΟΥ

Καὶ πάλιν ἐφέτος τὴν 10 Σεπτεμβρίου, ἐώρτασεν ἐν συρροῇ πλήθος πιστῶν ὁ ἱερὸς ἱστορικὸς Ναὸς τῶν Ἀγίων Τριῶν Μεγαλομαρτύρων Παρθένων, Μηναδώρας, Μητροδώρας καὶ Νυμφοδώρας, εἰς τὴν συνοικίαν τοῦ Βοτανικοῦ. Πρόκειται περὶ παλαιοῦ Ναοῦ (κτητορικοῦ) τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἀξιωμακτικὸν καὶ ἱστορικὸν συνάξεις τῶν ἀγωνιστῶν μὲ ἐπικεφαλῇ τοὺς ἁγίους Πατέρας ἐξ' ἁγίου Ὁρους καὶ ἐνθα ἠκούσθησαν ποτὲ, αἱ ἰσχυραὶ ἐνθάρρυντικαὶ φωναὶ τῶν Ἀγίων ἀσιδίων Ἀρχιερέων τοῦ ἱεροῦ Ἀγῶνος κατὰ τὰς πικρὰς ἡμέρας τῶν διωγμῶν.

Οι Ἀρχιερεῖς κατὰ τὴν λιτάνευσιν τῆς Εἰκόνος τοῦ Τιμίου Σταυροῦ μετὰ πλῆθους πιστῶν.

Ὁ τίμιος Σταυρὸς κατὰ τὴν λιτάνευσιν βασταζόμενος παρὰ εὐσταλῶν Νέων καὶ Νεανίδων.

Ἐφέτος τῆς ὅλης πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας προέστη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ.κ. Αὐξέντιος πλαισιούμενος ὑπὸ πολλῶν κληρικῶν ἐνῶ ὁ ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ ἀρχιμανδρίτης πατήρ Γεώργιος Σαραντόγλου μετὰ τῶν κ.κ. ἐπιτρόπων κατέβαλον φιλοτίμους προσπάθειάς διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς πανηγύρεως.

Μετὰ τὸ Θεῖον Κήρυγμα ὑπὸ τοῦ Ἱεροκλήρου ἐγένετο Ἱερὰ Λιτανεῖα ἀκολουθούντων ὅλων τῶν πιστῶν ἐνῶ ἐν τέλει προσεφέρθησαν ἀναψυκτικά καὶ γλυκίσματα εἰς ἅπαντας τοὺς παρευρεθέντας ἐπὶ τῇ χειροθεσίᾳ τοῦ πανοσ. ἐφημερίου.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΑΧΑΡΝΩΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΙΕΡΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΝΑΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ, ΑΧΑΡΝΩΝ

Καὶ πάλιν μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας καὶ ἐκκλησιαστικῆς Τάξεως ἐώρτασεν ὁ Φερώνυμος Μητροπολιτικὸς Ναὸς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Ἀχαρνῶν εὐρισκόμενος ἐντὸς τῆς ὁμωνύμου Ἱερᾶς Μονῆς. Ἀπὸ λίαν ἐνωρίς πλήθη εὐσεβῶν πιστῶν καὶ ἰδία τῶν ἐκ παραδόσεως πιστῶν εἰς τὴν Ὁρθοδόξιν Ποντίων, οἵτινες κατοικοῦν ἐν Ἀχαρναῖς καὶ περίξ αὐτῶν, ἤρχισαν νὰ προσέρχωνται εἰς τὸν ἀνθοστόλιστον Ἱερὸν Ναὸν ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὐμεγέθης Τίμιος Σταυρὸς κατάφορτος ἀνθέων τῆς ἐποχῆς, ἐδέχετο τὰ εὐλαβῇ προσκυνήματα καὶ τὰ δάκρυα τῶν πιστῶν, ἐνῶ οἱ κώδωνες τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἐκρούοντο χαρμοσύνως ἐξαγγέλλοντες ἀνὰ τὰ πέ-
ρατα τὸ μεγάλο χριστιανικὸ γεγονός τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Μία ἑορτὴ μεγαλύνυμος καὶ ἱστορικὴ ἣτις ὑπενθυμίζει καὶ θαυμαστὰ γεγονότα τῆς πάντοτε ἀγωνιζομένης ἐναντίον ὑποῦλων ἐχθρῶν Ἀγιωτάτης ἡμῶν Ὁρθοδόξιας.

Ὁ Σεπτὸς Ποιμενάρχης Ἀττικῆς καὶ Ἀχαρνῶν κ.κ. Ἀθανάσιος ἀεκίνητος δέχεται μετὰ χαρᾶς καὶ ἀδελφικῆς ἀγάπης τοὺς προσερχομένους Ἱερωτάτους Ἀρχιερεῖς οἵτινες καταφθάνουν διὰ νὰ τιμήσουν τὴν ἑορτὴν καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν περίξ ἐνοριῶν. Τὸ ἑσπέρας τῆς ἑορτῆς ἐψάλει πανηγυρικὸς Ἑσπερινὸς προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Ἀχαρνῶν κ.κ. Ἀθανασίου παρισταμένων καὶ τῶν Σεβασμιωτῶν Μητροπολιτῶν Θεσσαλονίκης κ.κ. Εὐθυμίου, Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κ.κ. Ἰουστίνου, Δημητριάδος κ.κ. Μαξίμου. Ἐνῶ ἐκ τῶν ἐπισήμων προσῆλθον ὁ ἀξιότιμος Κύριος Κατσιγιάννης Βουλευτὴς Ἀθηνῶν, ὁ ἀξιότιμος Δήμαρχος Ἀχαρναίων κ. Νικόλαος Βρεττός καὶ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἦτοι ὁ ἀντιδήμαρχος κ. Ι. Γρηγοριάδης καὶ οἱ Σύμβουλοι Π. Ἡλιάδης, Νικ. Ὑπερίδης ὡς καὶ οἱ Λαζ. Συρανίδης,

Θεόδ. Κιαχόπουλος, ὁ Προέδρος τοῦ Εὐκλείδη κ. Γεωργ. Ἐλευθεριάδης, ὁ Εὐάγγ. Μουστακάτος ὡς καὶ πολλὸς κόσμος ἰδίως τὸ εὐσεβὲς καὶ ἐκ προγονικῆς παραδόσεως ἀφοσιωμένον εἰς τὴν Ὁρθοδόξιν, Ποντιακὸν στοιχεῖον. Μετὰ τὴν μεγαλοπρεπῆ Λιτανεῖα ἣτις κατ' ἔτος γίνεται ὅλο καὶ καλυτέρα παρετέθη πλουσία μοναστικὴ τράπεζα ἐνῶ ὁ Σεβασμιώτατος ἠὲ χαρίστησε διὰ θερμῆς προσλαλιᾶς ἅπαντας τοὺς παρευρεθέντας καὶ τιμήσαντας τὴν Ἱερὰν Πανηγυρίν, Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας, τὸν Ἱερὸν Κλῆρον, τὰς Ἀρχὰς καὶ Ἐπισήμους.

Μέχρι βαθείας νυκτὸς τὴν τε παραμονὴν καὶ τὴν Κυριώνυμον ἡμέραν τῆς Πανηγύρεως πλήθη πιστῶν προσήρχοντο διὰ νὰ προσκυνήσουν τὴν Χάριν τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ ὅστις διὰ τὸ εὐσεβὲς Ὁρθόδοξον Ἑλληνικὸν Ἔθνος, ὅλως ἰδιαίτερος εἶναι Πάνσεπτον Σύμβολον διότι ὑπὸ τὴν Ἱερὰν Σκιάν Του πάντοτε αὐτὸ ἔδωκε νικηφόρους μάχας καὶ πείσμονας ἀγῶνας κατὰ τῆς αὐθαιρεσίας καὶ τῆς τυρανίας.

Καὶ τὴν Κυριώνυμον ἡμέραν, ὅπως κατ' ἔτος, ἦτο ἐξόχως μεγαλοπρεπὴς ἡ Ἱερὰ πανηγυρικὴ ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία μὲ τὴν συμμετοχὴν τῶν τε Σεβασμιωτῶν καὶ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ τοῦ εὐσεβοῦς πλήθους τῶν προσκυνητῶν.

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ:

ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.,
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 — ΑΘΗΝΑΙ — ΤΗΛ. 36.28.280

Ὁ Πρόεδρος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Αὐξέντιος
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Ὁ Ἀττικῆς καὶ Ἀχαρνῶν, ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς
Κάνιγγος 32 — Ἀθῆναι 147

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐσωτερικοῦ: Ἑξάμηνος δραχμᾶς 100.—
" " " 200.—
Ἐξωτερικοῦ: Ἑτησίᾳ δολλάρια, 20.—

Τιμὴ Φύλλο δρχ. 10

Υπεύθυνος Τυπογραφείου
ΝΙΚΟΣ ΑΡΓΥΡΟΣ
Μεθώνης 4 - Τηλ. 36.22.982

ΑΝ ΘΕΛΗΣ ΝΑ ΣΩΘΗΣ, ΜΠΟΡΕΙΣ, ΑΝ ΤΗΡΗΣΕΙΣ ΣΩΣΤΑ ΤΙΣ 10 ΚΥΡΙΩΤΕΡΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΜΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΒΡΕΘΗΣ ΕΤΟΙΜΟΣ ΤΗΝ ΑΓΝΩΣΤΗ ΩΡΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΣΟΥ

1ον

ΔΕΚΑ ΕΝΤΟΛΕΣ

A) Ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς σου.... οὐκ ἔσονται οἱ Θεοὶ ἕτεροι.

B) Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἰδωλον.

Γ) Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ.

Δ) Φύλαξαι τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου ἁγιάζων αὐτήν.

E) Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου.

ΣΤ) Οὐ φονεύσεις.

Z) Οὐ μοιχεύσεις.

H) Οὐ κλέψεις.

Θ) Οὐ ψευδομαρτυρήσεις.

I) Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου καὶ οὐκ ἐπιθυμήσεις τὰ ὑπάρχοντα τοῦ πλησίον.

ΤΗΡΗΣΟΝ ΤΑΣ ΕΝΤΟΛΑΣ (Ματθ. 19, 17).

2ον

ΤΑ 7 ΘΑΝΑΣΙΜΑ ΑΜΑΡΤΗΜΑΤΑ

Ἵπερηφάνεια + Φιλαργυρία + Πορνεία + Θυμὸς + Γαστριμαργία=(Λαιμαργία) + Φθόνος + ἽΑκηδία= (ἽΑμέλεια).

1) Ἵπερηφάνεια: Τὸ πρῶτο καὶ τὸ μεγαλύτερο ἀπὸ ὅλα τὰ ἀμαρτήματα ποὺ ἔρριξε τὸν διάβολον ἀπὸ ἽΑγγελο. Ὁ Ἵδιος ὁ Χριστὸς ποὺ εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ κατέβηκε στὴ γῆ νὰ διδάξῃ τὴν ταπείνωση λέγων: «Μάθετε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι πρὸς εἰμὶ καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ καὶ εὐρήσατε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ώΥμῶν». (Ματθ. 11, 30).

2) Φιλαργυρία: ἽΗ φιλαργυρία ἔχει τὴν δύναμη νὰ καθελώνῃ τὸ ἀνθρώπινο μυαλὸ στὰ ἐπίγεια καὶ γιὰ αὐτὸ ὁ Χριστὸς μᾶς λέγει: «Οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεῦν καὶ μαμωνᾷ». (Ματθ. στ. 24). Δηλαδὴ δὲν μπορεῖτε νὰ εἰσθε συγχρόνως δοῦλοι τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ μαμωνᾶ ποὺ εἶναι ὁ δαίμων τῆς φιλαργυρίας.

3) Πορνεία: «Φεύγετε τὴν πορνεία». Τὸ σῶμα ὡμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὡμῖν ἽΑγίου Πνεύματος ἐστίν, δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σῶματι ὡμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὡμῶν ὅτινα ἐστὶ τοῦ Θεοῦ». (Α' Κορ. στ. 18, 20). Δηλαδὴ ὁ πορνεύων ἀμαρτάνει ἐνῶ τὸ σῶμα μας εἶναι ναὸς τοῦ ἽΑγίου πνεύματος ποὺ κατοικεῖ σ' αὐτό. Καὶ μὲ τὸ σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα μας ἀνήκουμε στὸν Θεό. ἽΗ ἀποφυγὴ τεκνογονίας καὶ οἱ ἐκτρώσεις εἶναι θανάσιμα ἀμαρτήματα.

4) ώΘυμὸς: «Πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκὴ ἔνοχος ἐσται τῇ κρίσει». (Ματθ. 5, 22). Δηλαδὴ αὐτὸς ποὺ ὀργίζεται κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ συνανθρώπου, χωρὶς σοβαρὴ αἰτία, θὰ εἶναι ἔνοχος τὴν ἡμέρα τῆς κρίσεως.

5) Γαστριμαργία-Λαιμαργία: Εἶναι ἡ πρώτη ἐντολὴ γιὰ τὴν ἀρετὴ ποὺ ἔδωσε στοὺς πρωτοπλάστους ὁ Θεός. Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἔλεγε πρόσεχε σὲ Αὐτὸν Μὴ φαγῶν καὶ ἐμπλησθεὶς ὕψωθῇς τῇ καρδίᾳ καὶ ἐπιλαθῇ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου». (Δευτερ. 5, 11, 12, 13). Δηλαδὴ πρόσεξε μήπως φάγῃς καὶ πῖῃς καὶ χορτάσῃς τὰ ὕλικά ἀγαθὰ καὶ ξεχάσῃς τὸν Κύριο καὶ Θεὸ σου.

6) ώΦθόνος: ώΟ φθόνος ὀδήγησε τὸν Κύριο στὸν σταυρὸ ὅπως λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος: «ἦδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν». (Ματθ. 27, 18). ώΟ Παῦλος τοὺς ὀνομάζει μεστοὺς φθόνου. (Ρωμ. 1, 29). Δηλαδὴ μὴν ζηλεύεις τὰ ἀγαθὰ τῶν ἄλλων.

7) ώΗ Ἀκηδία-Ἀμέλεια: ώΟ Χριστὸς γιὰ νὰ μᾶς προετοιμάσῃ στὸν πόλεμο κατὰ τοῦ σατανᾶ εἶπε «Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε ἵνα μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν». (Ματθ. 26, 41). ώΟ Δαβὶδ ξεχάστηκε γιὰ λίγο καὶ ἀμέσως μετανόησε λέγοντας, «ἽΕνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας». (Ψαλμ. 119, 118, 28).

3ον

ΜΗ ΔΟΥΛΕΥΕΙΣ ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΣ
ΕΟΡΤΕΣ

Ἡ Κυριακή εἶναι ἁγιασμένη μέρα καὶ ἀνήκει στὸν Θεὸ εἶναι ἡ ἡμέρα προσευχῆς καὶ ἀναπαύσεως. Ὁ Παῦλος μᾶς λέγει: «Πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει τῇ παρακλήσει». (Α΄ Τιμ. δ, 13). Δηλαδή νὰ καταγίνεσαι μὲ ἐπιμέλεια. Διότι δὲν τελειώνουν ποτὲ τὰ νοήματα ἀπὸ τὰς ἁγίας γραφάς.

4ον

ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗ

Ὁ Χριστὸς εἶπε ὅποιος δίνει στοὺς πεινῶντας καὶ διψῶντας καὶ στοὺς μὴ ἔχοντας, τὰ δίνει σὲ μένα. (Ματθ. 25, 35, 41). Στὴν ὁμιλία του στὸ ὅρος λέγει: «Μακάριοι οἱ ἑλεήμονες ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται». (Ματθ. 5-7).

5ον

ΝΗΣΤΕΙΑ

Τὴν νηστεία μᾶς τὴν δίδαξε ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς ὅταν νήστεψε 40 ἡμέρες καὶ 40 νύχτες γι' αὐτὸ μᾶς λέγει: «Τοῦτο τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται εἰμὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ». (Ματθ. 17, 21). Δηλαδή ἀπὸ αὐτὸ τὸ γένος (τὸ δαιμονικόν) δὲν μπορεῖ νὰ ἀπαλαχθῇ ὁ ἄνθρωπος παρὰ μόνο μὲ προσευχὴ καὶ νηστεία. Τὴν νηστεία θὰ τὴν τηρήσης σύμφωνα μὲ τὴν δυνατότητά σου καὶ μὲ τὴν βοήθεια τοῦ πνευματικοῦ σου.

Οἱ κυριώτερες νηστείες τοῦ χρόνου εἶναι Τετάρτη καὶ Παρασκευή, 15 Αὐγούστου, τῶν Χριστουγέννων, τοῦ Πάσχα καὶ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων.

6ον

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Ἡ Προσευχὴ εἶναι τὸ μόνο μέσον ἐπικοινωνίας μὲ τὸν δημιουργὸν μας ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς προσηύχετο συνεχῶς γιὰ νὰ βρισκεται σὲ διαρκὴ ἐπικοινωνία μὲ τὸν ἐπουράνιο Πατέρα του, ἀφοῦ εἶχε τὴν ἀνθρώπιν φθαρτὴν σάρκα, γιὰ νὰ τὸν δυναμῶνῃ στὸ δύσκολο καὶ σωτήριο ἔργο Του ἐπὶ τῆς γῆς, γι' αὐτὸ καὶ μᾶς ἐδίδαξε τὴν ἀτομικὴ προσευχή, τὸ Πάτερ Ἡμῶν (Ματθ. 6.6). Ἀλλὰ καὶ ἡ κοινὴ προσευχὴ στὴν ἐκκλησία χρειάζεται (Ματθ. 26, 41). «Προσεύχεσθε ἵνα μὴν πέσητε εἰς πειρασμόν». Ὅμως καὶ ἡ νοερὰ προσευχὴ εἶναι ἀπαραίτητη. («Ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε»). (Ἀπ. Παῦλος).

7ον

Η ΜΕΤΑΝΟΙΑ

«Μετανοεῖτε» εἶναι ἡ πρώτη λέξη ποὺ εἶπε ὁ Χριστὸς ὅταν κατέβηκε στὴ γῆ. Μετανοῶ θὰ πῇ μετά-ἐνοῶ ἀλλάζω γνώμη. Ἀφοῦ πιστεύουμε μὲ εἰλικρίνεια στὴν μετάνοια, τὰ χέρια τοῦ Κυρίου μας εἶναι ἀνοικτὰ νὰ μᾶς δεχθοῦν. (Μαρκ. 1, 15).

8ον

Η ΚΑΘΑΡΗ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Τὸ Μυστήριον αὐτὸ τὸ ἱδρυσε ὁ ἴδιος ὁ Κύριος. Μετὰ τὴν Ἀνάστασί Του εἶπε στοὺς μαθητὰς Του: «Καθὼς ἀπέσταλκε μὲ ὁ Πατήρ, ἐγὼ πέμπω ὑμᾶς.... Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον: ἂν-τινὼν ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἂν τινὼν κρατῆτε, κεκράτηνται». (Ἰωάν. 20, 21-24).

Δηλαδή τοὺς ἔδωσε τὴν ἐξουσία νὰ ἀφήσουν ἢ νὰ κρατοῦν ἁμαρτίες. Αὐτοὶ μετέδωσαν τὸ χάρισμα αὐτὸ διὰ τῆς χειροτονίας στοὺς ἐπισκόπους καὶ αὐτοὶ στοὺς πνευματικοὺς Πατέρες. Γι' αὐτὸ, ἀδελφε μου, μὴν κρίνης ἀδίκως τοὺς πνευματικοὺς ὅτι εἶναι ἁμαρτωλοὶ, ἀφοῦ ἐκεῖνοι πρέπει νὰ σὲ κρίνουν. Ἐκείνους θὰ τοὺς κρίνῃ ὁ Κύριος.

9ον

Η ΑΓΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Μᾶς τὸ βεβαιώνει ὁ Χριστὸς καὶ ἐδῶ ὅτι χωρὶς τὴν Ἁγία Κοινωνία δὲν ὑπάρχει αἰωνιότης. «Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἔχει ζωὴν αἰώνιον». (Ἰωάν. 6, 54).

Ἀλλὰ γιὰ νὰ ἔχεις ἀναπαυμένη τὴν συνήδεισίν σου ὅτι ἐκτελεῖς σωστὰ τὴν ἐντολὴν πρέπει ὅσο περισσότερο μπορεῖς νὰ κοινωνεῖς μὲ τὴν συγκατάθεση τοῦ πνευματικοῦ σου πάντα.

10ον

ΤΕΤΕΛΕΣΤΑΙ

Εἶναι ἡ τελευταία λέξις ποὺ εἶπε ὁ Χριστὸς στὸ σταυρὸ ἀφοῦ εἶχε τελειώσει τὸ σωτηριακὸν Του ἔργο ἐπὶ τῆς γῆς. Γι' αὐτὸ δὲν μᾶς σώζει καμμιὰ δικαιολογία ἀφοῦ μᾶς παρέδωσε ἀναλυτικὰ τὴν ζωὴ Του καὶ τὴν διδασκαλία Του.

Μᾶς εἶπε «ΕΡΕΥΝΑΤΕ ΤΑΣ ΓΡΑΦΑΣ..... ΕΚΕΙΝΑΙ ΕΙΣΙ ΑΙ ΜΑΡΤΥΡΟΥΣΑΙ ΠΕΡΙ ΕΜΟΥ» (Ἰωάν. 5, 39-40). Εἶπε ἀκόμα: Πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφάς (Ματθ. Κ.β. 29). Δηλαδή δοκεῖται, πιστεῦτε τὴν ἀλήθεια τῶν γραφομένων.

Ἡ γωνία τοῦ Ἀναγνώστου

«Ἄγιων Ἀγγέλων με ἱεραῖς καὶ καθα-
ραῖς, χερσὶ παράθου Δέσποινα, ὡς ἂν
τούτων ταῖς πτέρυξι, σκεπασθεῖς, μὴ ἴδω
τὴν ἄτιμον καὶ αἰσχρὰν καὶ ζοφώδη τῶν
δαιμόνων μορφὴν. (Κανὼν κατανυκτικὸς
πρὸς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον. Ποίημα
Ἀγ. Ἰωάννου Εὐχαΐτων).

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐχαΐτων, ἐπίσκοπος
διέλαμψεν τὸν 11ον αἰῶνα μ.Χ. εἰς τὰ Εὐχαῖτα τῆς
Παφλαγονίας-Ἀσίας, καὶ διεκρίνετο διὰ τὴν ἀρετὴν
του καὶ μόρφωσιν.

Ἡ συγγραφικὴ δύναμις τοῦ Ἀγίου εἶναι ἐξέχου-
σα ὁ δὲ κάλαμος του, κατευθυνόμενος ἀπὸ τὴν
πνοὴν τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, μοναδικὸς καὶ κατα-
πλήσων! Σ' αὐτὴν τὴν ἀναφορὰν του πρὸς τὴν
Κυρίαν Θεοτόκον τὴν παρακαλεῖ καὶ τὴν ἱκετεύει, νὰ
παραθέσῃ τὴν ψυχὴν του σὲ ἱερὲς καὶ καθαρὲς
χεῖρες τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων αἱ ὁποῖαι σὰν ἄλλες
πτέρυγες νὰ τὸν σκεπάσουν, γιὰ νὰ μὴ δῇ τὴν
ἄτιμον, αἰσχρὰν καὶ ζοφώδη μορφὴν τῶν δαιμόνων!

Ἐχοντας ὁ Ἅγιος πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν του
τοῦ Κυρίου ὅτι κατὰ τὸ τέλος τῶν αἰώνων θὰ
σταλοῦν Ἀγγελοι-θερισταί- νὰ περισυλλέξουν τὰ
φυτρώσαντα ζιζάνια, τὸν δὲ καλὸν σῖτον νὰ ἐνα-
ποθηκεύσουν εἰς τὰς οὐρανίους Ἀποθήκας τὰ δὲ
ζιζάνια πυρὶ κατακαύσουν:

«Συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια καὶ δῆσατε
αὐτὰ εἰς δέσμας πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά,
τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην
μου (Ματθ. 13-30)».

Ἰκετεύει τὴν πάναγνον νὰ τὸν σκεπάσῃ διὰ νὰ
μὴν ἰδῇ τὴν ζοφερὰν μορφὴν τῶν δαιμόνων, οἱ
οποῖοι θὰ ὠρύωνται τότε ζητοῦντες τίνα καταπίουν
κατὰ τὴν Δευτέραν τοῦ Κυρίου Παρουσίαν!!

Δογματικῶς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πιστεύομεν ὅτι ἡ
ψυχὴ μας, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι βεβαρυμένη μὲ
ἀκαθάρτους πράξεις καὶ εὐρίσκεται εἰς θεῖαν κοινω-
νίαν, μετὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, τότε Ἀγγελοι Θεοῦ
τὴν παραλαμβάνουν καὶ τὴν ὁδηγοῦν εἰς τόπον
χλοερὸν, εἰς τόπον ἀναψύξεως ὡς σαφῶς ἀναφέρε-
ται καὶ ψάλλεται ἐν τῇ Θεῇ Ὁρθοδόξῳ ὕμνολογίᾳ.

Βλέποντες ἡμεῖς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, οἱ βεβαρυμένοι μὲ
πλείστας ὄσας ἁμαρτίας, τὴν θερμὴν ἱκεσίαν τοῦ
Ἀγίου πρὸς τὴν ἀειπάρθενον, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ
μὴ κατανυγῇ ἡ ψυχὴ μας διαβάζοντες τὸν Θεῖον
Κανόνα του;

Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ὀλογοιρῶμεν ἢ νὰ
ἐπαναπαυθῶμεν ὅτι καλῶς πράττομεν ἢ πορευό-

μεθα ἐν τῇ ζωῇ μας ὅταν μορφῆς σὰν τὸν Ἅγιον
ἱκετεύουν τὴν Ἀγίαν καὶ Μεγάλην Μεσίτριαν νὰ τοὺς
σκεπάσῃ κατὰ τὴν κρίσιμον καὶ ἐπίσημον ἡμέραν
Κυρίου;

Ἀνασκαλεύοντες τὸν θεῖον προφητάνακτα βλέ-
πομεν νὰ λέγῃ:

«Ἐὰν ἀνομίαις παρατηρήσεις, Κύριε, Κύριε,
τίς ὑποστήσεται ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός
ἐστίν».

ποῦμποροῦμε νὰ σταθοῦμε σκεπτόμενοι τὴν
ἁμαρτωλότητά μας ὅτι ἐπράξαμε δίκαια ἐν Κυρίῳ;

Εἶναι ποτὲ δυνατόν χριστιανὸς συναισθανόμενος
τὸ βάρος τῶν πλημμελημάτων του, νὰ τοῦ περάσῃ
ποτὲ ἡ ἰδέα ὅτι καλῶς πορεύεται ἐν τῇ ζωῇ;
Σκεπτόμενος ἔτι, ἐκεῖνο τοῦ Κυρίου, τὸ σαφὲς καὶ
ξακάθαρο: ὅτι ἐφ' ὅσον ἐποιήσαμεν τὸ ἔργον θὰ
βάλωμεν τὸ κεφάλι μας κάτω καὶ νὰ πιστεύωμεν
«ὅτι ἀχρεῖοι δοῦλοι ἐσμέν». (Λουκ. 17, 10).

«Μὴ χάριν ἔχει τῷ δούλῳ ἐκείνῳ ὅτι ἐποίη-
σε τὰ διαταχθέντα; Οὐ δοκῶ (δὲν νομίζω
λέγει ὁ Κύριος). Οὕτω καὶ ὑμεῖς ὅταν
ποιήσητε πάντα τὰ διαταχθέντα
ὑμῖν λέγετε ὅτι δοῦλοι ἀχρεῖοι ἐσμέν καὶ
ὁ ὀφειλομεν ποιῆσαι πεποιήκαμεν».

Μὲ τέτοιες σκέψεις ἐμφορούμενος ὁ μέγας οὗτος
Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐχαΐτων ἐστιχοῦργει τὸν Κανό-
να του, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ «κόσμημα» εἰς τὸ Θεοτο-
κάριον (ἐκλεκταὶ προσευχαὶ τῶν Ἀγίων πρὸς τὴν
Παναγίαν).

Οἱ ἅγιοι Πατέρες τῆς ἐρήμου ἐν τῷ Ἀγίῳ ὄρει ἡ
καὶ ἀλλαχοῦ πάντα διαβάζοντας τὸν κανόνα κατα-
νύσσονται καὶ δακρύουν σκεπτόμενοι τὸν Κριτὴ τοῦ
κόσμου νὰ γίνῃ ἰλεὺς ἐμοὶ τῷ ἑπαικότῃ. (Νὰ γίνῃ
ἰλεὺς σὲ μένα ποὺ ἑπαισισα τόσα πολλὰ).

Καὶ νὰ μὲ ὁδηγήσῃ σὲ Νυμφῶνα γεμάτον χαράν.
«Νυμφῶν ἐτοιμάζεται ἐν Οὐρανοῖς Θεόνυμφε ὑπὸ
Υἱοῦ Σου, χαρᾶς πάσης ἐμπλεως» γι' αὐτοὺς ποὺ
ἐτήρησαν τὰ προστάγματά σου!! Ποιὸς μπορεῖ νὰ
ἔχει ἀντιγνώμιν, ἔστω καὶ τὴν ἐλαχίστην, σ' αὐτὰ
ποῦ σκέπτεται, ὁραματίζεται καὶ καταγράφει ὁ
Ἅγιος;

Χρ. Μ. Χαλβατζῆς
Ἀναγνώστης

Ὅπως ἀκριβῶς οἱ ἄνεμοι ταρασσούν
τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ἄβυσσον, οὕτω
καὶ ὁ θυμὸς πλέον πάντων ταρασσει
τὴν διάνοιαν τοῦ ἀνθρώπου.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΑ ΝΕΑ

ΚΟΜΟΤΙΝΗ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1983

Εἰς τὴν Ἀκριτικὴν ταύτην Θρακικὴν περιοχὴν ἀπὸ τοῦ 1946 ὑφίσταται Π/μα Γ.Ο.Χ. μὲ ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας μὲ τὴν ἄοκνον δραστηριότητα τοῦ ἐκ Δράμας λαϊκοῦ τότε Μ. Ν. Σαββοπούλου. Τὸ δραστήριον τοῦτο Π/μα ἔχει πολλοὺς Ἱεροψάτας ἄλλα θεωρεῖται ἀπὸ Π/μα ἔχει πολλοὺς Ἱεροψάλτας ἄλλα στερεῖται ἱερέων ἀπὸ διετίας θανάτος τοῦ τοπικοῦ ἱερομονάχου Ἀρκαδίου. Ἡδὴ ἐναλλαξ λειτουργεῖται ἀπὸ τῶν δύο κληρικῶν τῆς Δράμας. Διὰ τοὺς πιστοὺς Π/τος τοῦτου τοὺς ἐμμένοντας εἰς τὰς Πατρίους Παραδόσεις τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς Ἑλλάδος ἔχει ἐφαρμογὴν ὁ λόγος τοῦ Κυρίου μὴ φοβοῦ τὸ μικρὸν ποίμνιον, καὶ ἔχει τὰς εἰς ἀγαθοεργὰ ἔργα. Μὲ τὴν εὐκαιρίαν τοῦ εικοσα-ἡμέρου ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ ἀπὸ τοῦ θανάτου τῆς εὐλαβοῦς καὶ ταπεινῆς Μοναχῆς Πανσέμνης Προσκυνητρίας τῆς ὁποίας τὰ εὐσεβῆ καὶ πιστὰ αὐτῆς τέκνα μὲ πίστιν καὶ ἀγάπην πρὸς τὴν μητέρα των ἐκ-

πληρώνουν τὰ ψυχικὰ τῆς μητρὸς των, εὐρέθη τὴν Κυριακὴν τῆς 3ης Ὀκτ. ἐ. ἔ. Λειτουργὸς ὁ π. Μιχαήλ. Κατὰ τὸ Κήρυγμα τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου +Λουκ. Στ. 36 ἀνεφέρθη ὁ λειτουργῶν ἱερεὺς εἰς τὴν Ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, τοῦ πλησίον, καὶ τῶν τυχόν ἐχθρῶν, ἐξηγήσε ἐν τέλει τὸ (Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστὶ) εἶπεν δὲ νὰ γίνωμεν πονόψυχοι μᾶς λέγει ὁ Κύριος καὶ σήμερον τὴν

πονοψυχίαν μας νὰ τὴν δεῖξωμεν ἐν τῇ πράξει, διότι εἰς νέος ἀσθενὴς ποῦ πρέπει νὰ μεταβῇ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πρὸς θεραπείαν ἔχει ἀνάγκην τὴν ἐμπράκτον βοήθειάν σας.

Γενομένης δυσκοφίας ἀπέφερε τὸ ποσὸν τῶν τεσσάρων χιλ. ἑπτακοσίων ἐβδομήκοντα δραχ. καὶ ἀπεδείχθησαν ὄχι μόνον Ὁρθόδοξοι ἀλλὰ καὶ Ὁρθόπρακτοι.

+ Πρωθιερεὺς Μιχαήλ Ν. Σαββοπουλος
ΔΡΑΜΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἔχοντες παραλάβει μπλόκ εἰσπράξεων, ὅπως κατὰ σύντομα χρονικὰ διαστήματα μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ δέμηνον, ἀποδίδουν λ/σμὸν τῶν παρ' αὐτῶν εἰσπραττομένων χρηματικῶν ποσῶν. Ἡ διάθεσις τῶν ποσῶν τούτων θὰ γίνεταί, ὡς κατ' ἐπανάληψιν δι' ἐγκυκλίων ἔχει καθορισθεῖ, δηλαδὴ, διὰ τῶν οἰκείων ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτροπῶν τελούντων πάντοτε ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ ἀπαραιτήτως διατιθεμένων τῶν ποσῶν τούτων, διὰ τὸν σκοπὸν δι' ὃν εἰσεπράχθησαν. Διὰ πᾶσαν δαπάνην θὰ τηρῆται ἀμελητὶ ἢ ὑπὸ τῶν κειμένων Νόμων τῆς πολιτείας προβλεπομένη διαδικασία. Ἀπαντα τὰ δικαιολογητικὰ μετὰ τὸ πέρασ ἐκάστης ἐργασίας, θὰ υποβάλλωνται εἰς τὴν Κεντρικὴν Οἰκονομικὴν Ὑπηρεσίαν, πρὸς ἔλεγχον τῆς νομιμότητος καὶ κανονικότητος τούτων. Ἐπίσης, ἡ ἀγορὰ κηροῦ ἐκ τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου, ὑπὸ τῶν εἰς τὸ Γενικὸν (Φιλόπτωχον) Ταμεῖον ὑπαγομένων διαχειριστικῶς 15 Ἱερῶν Ναῶν, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐγκρίσεως ἢ γνώσεως τῆς Διοικήσεως ἀπαγορεύεται ἀπολύτως.

Πληροφορία: Οἰκονομικὸν Συμβούλιον — ἐλεγκτὴν κ. Θεόδωρον Μαριόλην. Τηλ. 36.28.280.

ΕΚ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΔΙΔΑΞΑΝ

Ο ΑΒΕΛ ΜΑΣ	ΕΔΙΔΑΞΕ	ΤΗΝ ΑΘΩΟΤΗΤΑ
Ο ΕΝΩΧ	»	ΤΗΝ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ
Ο ΝΩΕ	»	ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΟΨΥΧΙΑ
Ο ΑΒΡΑΑΜ	»	ΤΗΝ ΥΠΑΚΟΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ
Ο ΙΑΚΩΒ	»	ΤΗΝ ΜΑΚΡΟΘΥΜΙΑ
Ο ΙΩΣΗΦ	»	ΤΗΝ ΣΩΦΡΟΣΥΝΗ
Ο ΜΟΥΣΗΣ	»	ΤΗΝ ΠΡΑΟΤΗΤΑ
Ο ΙΩΒ	»	ΤΗΝ ΥΠΟΜΟΝΗ
Ο ΔΑΥΙΔ	»	ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ
Ο ΗΛΙΑΣ	»	ΤΟΝ ΘΕΙΟΝ ΖΗΛΟΝ

Ὅπως ἀκριβῶς ὁ ἥλιος ὅταν πίπτει ἐπὶ χρυσοῦ ἀποστράπτει ὁ χρυσὸς ἀποσπλιβόμενος, οὕτω καὶ αἱ ἀρεταὶ ἀποστράπτουν τὸν ἄνθρωπον καὶ φανερῶνουν αὐτόν.

Κρίσεις και Σχόλια

ΟΧΙ ΥΠΕΡΒΟΛΕΣ....

Ἀπὸ τὸν βίο καὶ τὴν πολιτεία τῶν ἐλαχίστων ἴσως κακῶν κληρικῶν, μέχρι τοῦ σημείου νὰ διασύρεται ὁλόκληρος ὁ κλήρος, ὑπὸ τῶν γνωστῶν ἐκ συστήματος λασπολόγων καὶ ἐπικριτῶν τῶν πάντων, ὑπάρχει χάσμα μέγα! Ἡ ἀρνητικὴ πλευρὰ τῆς ἐκκλησίας μεγιστοποιεῖται, ὑπὸ τῶν ἀδιστάκτων συκοφαντῶν, μὲ στόχο τὴν παραπλάνησι τοῦ εὐσεβοῦς Λαοῦ. Πάντως γνωρίζουμε ὅτι ὑπάρχουν πολλοὶ ἀξιοὶ κληρικοὶ ποὺ θυσιάζονται γιὰ τὴν δόξα τῆς ἐκκλησίας. Καλοῦμε τὴν ἐκκλησία, τὸν εὐσεβῆ Λαὸν νὰ ἀντιδράσουν καὶ νὰ ἀπομονώσουν τοὺς λασπολόγους, ὑπονομευτὰς καὶ δολιοφθορεῖς τοῦ θεσμοῦ τῆς ἐκκλησίας, πρέπει ἐπὶ τέλους νὰ μάθουν πάντες ὅτι ὁ καλύτερος τρόπος γιὰ νὰ πῆς κάτι, δὲν εἶναι ἡ λάσπη, ἡ ὕβρις καὶ τὸ μῖσος.

ΚΑΛΟΙ ΚΑΙ ΚΑΚΟΙ ΦΟΡΕΙΣ

Ἐπειδὴ τὸν τελευταῖον καιρὸν γίνεται «φτηνὴ» χρῆσις αὐτῆς τῆς λέξεως ὥς μᾶς ἐπιτρέψουν οἱ ἀγαπητοὶ ἀναγνώστες νὰ κάμωμεν χρῆσιν αὐτῆς, πάντα πρὸς τὸ ψυχικὸν μας συμφέρον!

Ὅπως σὲ κάθε κυβερνητικὸν ἢ διοικητικὸν ἔργον ὑπάρχουν οἱ καλοὶ καὶ κακοὶ φορεῖς, ἔτσι καὶ ἐν τῇ στρατευομένῃ ἐκκλησίᾳ συμβαίνει τὸ ἴδιον!

Γιατὶ νὰ παραπονεῖσαι; Ποιὸς σὲ ἐμποδίζει καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἰδιαίτερος ἐν τῷ ἱερατείῳ νὰ διαλέξης τὸν καλλίτερο φορέα ποῦ ἔχει; Γιατὶ, ἐν τῇ πραγματικότητι, τρέχεις στὸν παπὰ ἢ τὸν Δεσπότη ποῦ διακρίνεται ἐπὶ ἀγιότητι καὶ ἀνιδιοτελείᾳ; καὶ οὕτω κάνεις «φυσικὴν ἐπιλογὴν». Ὅλοι μας διὰ μέσου τοῦ χρόνου τῆς μαθητείας μας ἐν τῷ χριστιανισμῷ τρέχουμε στὸν παπὰ ἢ τὴν ἐκκλησία ποῦ ἀναπαυόμεθα... Λοιπὸν γιατί νὰ παραπονούμεθα διὰ τὸν «τυχόν» κακὸν φορέα; Ποῦ ἐμεῖς οἱ ἴδιοι τὸν παραμερίζομεν ἐκ τῶν πραγμάτων!

Βέβαια γιατί νὰ ὑπάρχουν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ κακοὶ φορεῖς;

Μήπως στὴν παράταξι τῶν μαθητῶν δὲν εὐρίσκετο καὶ αὐτὸς ποῦ τὸν ἐπρόδωσε ἀντὶ 30 ἀργυρίων;

Μήπως εἰς τὸ ἀποστολικὸν ἔργον τοῦ κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Παύλου δὲν εὐρέθη ὁ Δημῆς ποῦ τὸν ἐγκατέλειπεν καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην, ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα; (Β. Τιμοθ. Δ' 10).

Μήπως εἰς τὸ ἔργον τοῦ Παύλου δὲν ἦτο καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς «Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλὰ μοι κακὰ ἐνεδείξατο (Β' Τιμοθ. Δ' 14)

Μήπως εἰς τὸ ἔργον ἀλὶν τοῦ Παύλου δὲν ἦτο καὶ ὁ Φύγγελος καὶ Ἑρμογένης; «Ἀπετράφησαν πάντες οἱ ἐν Ἀσίᾳ ὧν ἔστι Φύγγελος καὶ Ἑρμογένης (Β' Τιμοθ. Ι, 15).

Μήπως ὁ Ἀγ. Ἰωάννης ὁ Θεολόγος δὲν παραπονεῖται διὰ τὸν Διοτρεφῆ; «Ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν Διοτρεφὴς οὐκ ἐπιδέχεται ἡμᾶς (Γ' Ἰωάννου 9).

Νὰ ποῦ ὑπάρχουν καλοὶ ἢ κακοὶ φορεῖς παντοῦ! Ἐμεῖς θὰ κάνωμε τὸ ξεκαθάρισμα καὶ τὴν ἐπιλογὴ!

ΤΕΤΟΙΑ ΣΗΨΙΣ ΕΝ ΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ;

Ἀρχίζει νὰ μᾶς καταλαμβάνῃ φόβος καὶ τρόμος βλέποντας σὲ διάστημα 6 μηνῶν νὰ πέφτουν στὰ χέρια τῆς Ἑλληνικῆς Δικαιοσύνης αὐτὰ τὰ τρία ἀνθρωπόμορφα τέρατα ποῦ ἀναγράφει ὁ Τύπος καὶ ἐξαγγέλλουν τὰ μαζικὰ μας μέσα!! Τόσο πολὺ προχώρησε αὐτὴ ἡ Γάγγραινα ποῦ λέγεται Διαστροφή-Βιασμός καὶ Ἑγκλημα; Καὶ αὐτὰ τὰ παλικάρια νὰ βρεθοῦν χειροδέσμια σὲ φυλακὲς ποῦ σκοτώνουν τὴν ψυχὴν;

Ἡ ἐκκλησία πρέπει νὰ σημάνῃ «Συναγερμένον» βλέποντας τὴν πληθώραν τοῦ Βιαστῶν καὶ ἐγκληματιῶν καὶ νὰ λάβῃ μέτρα ψυχικῆς ἀναπλάσεως τῆς νεολαίας. Ὁ ἄμβων νὰ μὴ σιγήσῃ καθόλου! Γιατὶ, ἄλλως βαίνομεν «κατὰ κρημνῶν». Οἱ Γονεῖς πρέπει νὰ ἀφυπνισθοῦν γιατί οἱ ψυχὲς τῶν παιδιῶν τοὺς κρέμονται «ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς». Πρέπει νὰ καταλάβουμε, ὅλοι μας, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Πατρίδα κινδυνεύει!!

Στὴν πληθώρα τῶν ἐπιτροπῶν ποῦ ἔχει ἡ Πολιτεία πρέπει νὰ γίνουν ἐπιτροπὲς κατὰ πόλεις, κωμοπόλεις καὶ χώρια αἱ ὁποῖα νὰ ἐποπτεύουν τὴν ἠθικὴν κατάστασιν τῶν παιδιῶν.

Ἱερεῖς-διδάσκαλοι καὶ Γονεῖς πρέπει νὰ ἐγερθοῦν ἐξ ὕπνου....

Διατίθεται δωρεὰν ἑκτὰς 37
στρεμμάτων εἰς κατάλληλον περι-
οχὴν Ἀττικῆς διὰ τὴν ἰδρύσιν Γυ-
ναϊκείας Μονῆς μὲ τὸ παλαιὸν ἐορ-
τολόγιον.
Πληρ. τηλ. 9563.621

ΠΕΝΘΗ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΗΜΩΝ ΑΓΩΝΟΣ

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ ΛΟΓΓΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΣΤΕΦΑΝΟΥ

Μετά βαθυτάτης θλίψεως και ψυχικού άλγους ήκουσεν ὁ εὐσεβὴς Ὁρθόδοξος Λαὸς τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημίαν ἀγωνιστοῦ αὐτῆς, τοῦ ἐκ Καλύμνου ὀρμωμένου ἀοιδίου ἐν Ἱερομονάχοις, ἀρχιμανδρίτου πατρὸς Λογγίνου Χατζηστεφάνου, ὑπηρετήσαντος πιστῶς καὶ εὐδόκως τὸν ἱερὸν ἀγῶνα καὶ τὴν ἁγίαν ὑπόθεσιν τοῦ Ἰουλιανοῦ Ἡμερολογίου ἀπὸ νεαρᾶς αὐτοῦ ἡλικίας ὅτε κατήλθεν ἐξ Ἁγίου Ὁρους ἔνθα ἐμόναζεν διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἱερωσύνην διὰ χειρὸς τοῦ εὐρυμαθοῦς ἀοιδίου Μητροπολίτου Κυκλάδων Κυροῦ Γερμανοῦ Βαρυκοπούλου. Πολλὰ παραρτήματα τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος καὶ τελευταίως ἡ ἐνορία τῶν Ἀγίων Θεοδώρων Νέας Σμύρνης ἐγνώρισαν τὴν Θεάρεστον καὶ ἀξιόμιμητον ποιμαντικὴν ποικίλην δραστηριότητα. Διότι δὲν ἦτο μόνος ἄριστος Ἱεουργός, Ἀλλὰ καὶ ζηλωτὴς καὶ ἐνθουσιώδης καὶ παραστατικὸς Κατηχητὴς καὶ Ὁμιλητὴς συναρπάζων πάντοτε τοὺς ἀκροατὰς του καὶ ἅπαντα τὰ πνευματικὰ αὐτοῦ τέκνα.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, κρίμασιν οἷς οἶδεν μόνον ὁ Κύριος, διήλθεν ἐπὶ κλίνης ὀδύνης καὶ ἐπὶ ἀναπηρικῆς καθέκλας (Καροτσάκι) χωρὶς ποτὲ νὰ χάνῃ τὸ θάρρος αὐτοῦ, ἢ, τὴν διάθεσιν. Ἀλλὰ ἀπὸ τὴν θλιβεράν αὐτὴν κατάστασιν διηύθυνεν ἄριστα τὴν μετὰ πολλῶν κόπων καὶ μόχθων του δημιουργηθεῖσαν ἀξιόλογον ἱερὰν αὐτοῦ Μονὴν συμπαραστατούμενος ἀνυστάκτως ὑπὸ τῆς φιλοστόργου καὶ φιλέργου ἀδελφότητος ἣτις τὸν περιέβαλεν. Πάντοτε προσεκτικὸς εἰς τὴν ζωὴν του καὶ ἀνεξίκακος πρὸς

πάντας ἀλλὰ καὶ ἐμπράκτως φιλάδεφος ἀφοῦ ἐκτός τῶν ἄλλων, ἐδέχθη πλησίον του τὸν ἄλλον ἐκείνον παλαίμαχον ἀγωνιστὴν γέροντα ἀρχιμανδριτὴν Πατέρα Παντελεήμονα Τσαλούπην ἰδρυτὴν καὶ κτήτορα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ταμπουρίων Πειραιῶς, ὥστε αἱ δύο ἀναπηρικαὶ καθέκλαι συνεπορεύοντο πάντοτε ἐντὸς τῆς μονῆς καὶ ἀκολουθοῦσαι τὴν πορείαν πρὸς τὸν μεγαλοπρεπῆ Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἀγίας Τριάδος, κόπος καὶ μόχθος σκληρὸς αὐτοῦ καὶ τῆς ἀρίστης συνοδείας του.

ΤΗΣ ΝΕΚΡΩΣΥΜΟΥ ΙΕΡΑΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ ΑΥΤΟΥ -κατὰ τὸ τυπικὸν τοῦ Ἁγίου Ὁρους- προέστη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ.κ. Αὐξέντιος συμπαραστατούμενος καὶ παρ' ἄλλων Σεβασμιωτῶν ἀρχιερέων καὶ πλήθους κληρικῶν, μοναχῶν καὶ μοναζουσῶν ἐξ ἄλλων ἱερῶν Μονῶν, ἐνῶ τὰ θρηνοῦντα πλήθη ἀπὸ λίαν ἐνωρὶς εἶχον κατακλύσει τὸν ἱερὸν Ναὸν ἔνθα ἡ Σορὸς τοῦ ἀπερχομένου πατρὸς Λογγίνου. Μετὰ τὴν μακρὰν καὶ πολὺωρον ἱερὰν ἀκολουθίαν ὡμίλησεν ὁ Μακαριώτατος ἀναφερθεὶς εἰς τοὺς πολυπλεύρους ἀγῶνας τοῦ Πατρὸς Λογγίνου, κατασυγκινήσας τοὺς παρευρισκομένους.

Ἡ Ταφὴ τοῦ Νεκροῦ ἐγένετο ἔμπροσθεν τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καὶ ἀκριβῶς πρὸς τὸ μέρος τῆς ἐξωτερικῆς μεσαιᾶς κόγχης. Ἐστὼ αἰωνία ἡ μνήμη τοῦ μεγάλου ἀγωνιστοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας πατρὸς Λογγίνου Χατζηστεφάνου.